

XX.

Bekendtgørelse

over

Udkast til Lov, hvorved Loven om Høkerhandel paa Landet af 8de Marts 1856 forandres og nærmere bestemmes.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 8de Januar 1857).

Den Forskjellighed i Meninger om det foreliggende Lovforslag, som viste sig ved dets første Behandling, har ogsaa gjort sig gjældende i Udvalget, der med Hensyn til § 1 har grupperet sig om trede forskjellige Meninger. Den ene af disse Meninger gaaer ud paa, at man burde indskrænke Paragraphen til den første Deel af samme, saaledes at Høkerens Indkjøbsret ikke alene udvidedes til Hertugdømmerne Slesvig, Holsteen og Lauenborg, men til at der gaves dem Frihed til at kjøbe Varer, hvor de ibrigt paa lovlig Viis kunne gjøre det. Den anden Mening, som fastholdtes i Udvalget, gik derimod ud paa at forfaste den Deel af Paragraphen, der udvider Høkerens Indkjøbsret, og forandre Resten af Paragraphen i Genhold hertil dog saaledes, at der toges tilbørligt Hensyn til de blandede Districter i Hertugdømmet Slesvig. En tredje Afdeling af Udvalget formeente, at man burde tilraade Thinget at antage Loven, som den foreligger.

For den første Mening: at man burde hævde de Indskrænkninger i Indkjøbsretten, som ved Loven af 8de Marts 1856 om Høkerhandel, § 2, er paalagt Høkerne, er af Fleertallet (M. Hage, M. N. Hansen, Eschering) anført, at Loven oprindeligt var udgaaet fra Folkethinget uden disse Indskrænkninger, hvilke vare

lette at omgaae, og saaledes fristede til Lovovertrædelser, at de, forsaavidt de kunne fordyre Varene, modarbejdede Lovens Hovedsiemod, overalt i Landet at gjøre forskjellige Gjenstande let tilgjængelige, hvilke selv lidet formuende Almuesfolk efterhaanden meget søgte, ja, næsten maatte betragte som Nødvendighedsartikler. Fremdeles bemærkede disse Medlemmer, at den Beskyttelse, som man søger at vedligeholde for Indlandets Kjøbstæder, Flækker og Handelspladser, er kun en indbildt Beskyttelse, ja vel endog til Skade for dem, da Høkerne, troende, at Vaandet maa vare til deres Skade, ville søge at frigjøre sig derfra. Hvad alle de mindre Handelssteder angaaer, som ere beliggende i Landsdele, hvor større Stæder med livligt Handelsrøre findes i Nærheden, da ville hine fortrænges af disse fra Høkerforsyningen. For de Dele af Landet, hvor Kjøbstæderne ere faa og ligge fjernt fra hverandre, blive slige Vaand paa Høkerens frie Forsyningsret en Byrde paa Befolkningen.

Ved Bestemmelser af den her omhandlede Art, styrker man desuden Troen paa Beskyttelser af lignende Natur, og forhindrer de sundere Begreber om Nyttens af det friere Køre i alle Grene af Vindstibeliggheden fra at udbrede sig og slaae Rødder.

For den anden Mening bemærker Udval-